

Vlaams
Parlement

ingediend op **1165** (2016-2017) – Nr. 1
12 mei 2017 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

houdende instemming
met het samenwerkingsakkoord van 9 mei 2017
tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest
met betrekking tot de regularisatie
van niet uitsplitsbare bedragen

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	9
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	13
Advies van de Raad van State	19
Ontwerp van decreet.....	33
Bijlage: Tekst van het samenwerkingsakkoord	37

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

In navolging van de invoering van een permanent stelsel van fiscale en sociale regularisatie voor federale belastingen bij wet van 21 juli 2016 heeft het Vlaamse Gewest een tijdelijk stelsel van fiscale regularisatie ingevoerd voor Vlaamse gewestelijke belastingen bij het decreet van 10 februari 2017. Het Vlaamse Gewest is sedert 1 januari 2015 immers als enige op het Vlaamse grondgebied bevoegd voor de vaststelling, de controle, de inning en de invordering van de erfbelasting, voorheen successierechten genoemd, en bepaalde registratiebelastingen, voorheen registratierechten genoemd.

Met het oog op het welslagen van zowel het voormelde permanent systeem inzake fiscale en sociale regularisatie als van de tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie moet de mogelijkheid worden geboden om ook bedragen fiscaal te regulariseren waarvan de aangever weliswaar kan aantonen dat ze enkel betrekking hebben op federale belastingen en Vlaamse gewestelijke belastingen, maar waarvan de aangever niet exact kan opsporen welk gedeelte van dit bedrag betrekking heeft op de federale belastingen en welk gedeelte van dit bedrag onderworpen is aan Vlaamse gewestelijke belastingen. In het samenwerkingsakkoord worden deze bedragen gedefinieerd als niet-uitsplitsbare bedragen.

Dit samenwerkingsakkoord regelt het toepassingsgebied, de modaliteiten en procedure voor de fiscale regularisatie van niet-uitsplitsbare bedragen en doet geen afbreuk aan de toepassing van de bepalingen van de wet van 21 juli 2016 tot invoering van een permanent systeem inzake fiscale en sociale regularisatie en het decreet van 10 februari 2017 houdende een tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie, maar biedt enkel een oplossing voor het bijzondere geval van de niet-uitsplitsbare bedragen.

Het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en het Vlaamse Gewest biedt de belastingplichtigen die dergelijke voormelde bedragen willen regulariseren de nodige rechtszekerheid.

Het is de voorkeur van beide partijen en in het belang van de aanvrager dat de aangifte voor de regularisatie van dergelijke bedragen bij voorkeur via één enkel contactpunt verloopt.

B. Artikelsgewijze bespreking van het samenwerkingsakkoord**Artikel 1**

Artikel 1 definieert verschillende begrippen die in de tekst van het samenwerkingsakkoord worden gehanteerd.

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State 60.849/VR/3 van 31 maart 2017 en de commentaar in randnummer 6 over de dubbelzinnigheid bij de definiëring van de term 'niet-uitsplitsbare bedragen' in artikel 1, 9°, werden de woorden "in beginsel" geschrapt.

Met de schrapping van de woorden "in beginsel" in de definitie van onsplitbare bedragen willen de ondertekenende partijen, waaronder de Vlaamse Regering, duidelijk maken dat er geen uitzonderingen of afwijkingen mogelijk zijn: enkel bedragen die uitsluitend aan federale en Vlaamse regulariseerbare belastingen onderworpen hadden moeten geweest zijn, kunnen opgenomen worden in de regularisatie-aangifte B.

Indien het Contactpunt Regularisaties (CPR) en/of de Vlaamse Belastingdienst bij het beoordelen van deze aangifte hiervan niet overtuigd zijn, zal de regularisatie-aangifte B niet ontvankelijk zijn (dit is de beoordeling a priori). Wanneer een regularisatieaangifte B toch als ontvankelijk wordt beoordeeld, doch achteraf zou blijken dat de aangegeven bedragen niet uitsluitend aan federale en Vlaamse regulariseerbare belastingen onderworpen hadden moeten geweest zijn, maar geheel of ten dele ook aan belastingen van een ander gewest, zullen de afgeleverde regularisatieattesten geen immuniteit opleveren (dit is de beoordeling a posteriori).

In randnummer 10 maakt de Raad van State tevens de aanbeveling om in de definitie van 'federale belastingen' in artikel 1, 7°, enkel te verwijzen naar de fiscale regularisatie en niet naar de betiteling van de federale wet van 21 juli 2016 waarin ook de sociale regularisatie wordt vermeld. De tekst werd in die zin dan ook aangepast.

Artikel 2

Artikel 2 bepaalt het temporeel toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord voor de fiscale regularisatie van niet-uitsplitsbare bedragen. Enerzijds moet de regularisatieaangifte B worden ingediend vóór 31 december 2020 omdat ook de Vlaamse fiscale regularisatie eenzelfde tijdelijk karakter heeft en anderzijds moeten de inbreuken op de belastingwetgeving zich hebben voorgedaan vóór 1 augustus 2016, datum van de inwerkingtreding van de federale fiscale en sociale regularisatie en tevens de datum die bepalend is voor de omschrijving van de inbreuken die bij toepassing van het Vlaamse decreet geregulariseerd kunnen worden.

Artikel 3

Artikel 3 wijst de dienst aan waar de regularisatieaangifte B (dit is de aangifte van de niet-splitsbare bedragen, een aangifte die duidelijk te onderscheiden is van de regularisatieaangiften die bij toepassing van de federale wet enerzijds en het Vlaamse decreet anderzijds moeten worden ingediend) moet worden ingediend. Die dienst is het federale contactpunt voor fiscale regularisaties.

Artikel 4

Artikel 4 bepaalt de forfaitaire verdeelsleutel die de aangegeven niet-uitsplitsbare bedragen opdeelt tussen een Vlaams en een federaal gedeelte. Op deze twee gedeelten worden vervolgens de eigen belastingtarieven en voorwaarden toegepast, zoals deze vermeld zijn in respectievelijk de wet van 21 juli 2016 en het decreet van 10 februari 2017.

Artikel 5

Artikel 5 bepaalt dat de regularisatie zal worden afgehandeld zowel door het Contactpunt Regularisaties als door de Vlaamse Belastingdienst, ieder voor het respectievelijke gedeelte van het aangegeven bedrag dat na toepassing van de verdeelsleutel aan hun overheden wordt toegewezen, en ieder met toepassing van de respectievelijke eigen regelgeving.

Artikel 6

In paragraaf 1 van deze bepaling worden de gegevens vermeld die de aangifte voor niet-uitsplitsbare bedragen, de zogenaamde regularisatieaangifte B, moet bevatten.

De aangever moet bij zijn regularisatieaangifte een bondige verklaring omtrent het fraudeschema toevoegen waarmee de omvang en herkomst van de te regu-

lariseren bedragen worden verduidelijkt, de periode waarin deze zijn ontstaan en de voor de te regulariseren bedragen gebruikte financiële rekeningen. Deze bondige verklaring omvat met andere woorden een beschrijving van de historische oorsprong en de opbouw van het aangegeven vermogen door degene die de regularisatieaangifte indient. De aangever moet eveneens het onsplitsbaar karakter van de aangegeven bedragen vermelden en toelichten dat hij niet in staat is om een opsplitsing te maken tussen het gedeelte van het te regulariseren bedrag dat betrekking heeft op bedragen die onderworpen zijn aan federale belastingen en het gedeelte dat betrekking heeft op bedragen die onderworpen zijn aan Vlaamse gewestelijke belastingen.

Om oneigenlijk gebruik van het voorliggende samenwerkingsakkoord te voorkomen, wordt voorzien dat een regularisatieaangifte B niet ontvankelijk is wanneer het Contactpunt of de Vlaamse Belastingdienst wel degelijk een reële cijfermatige opsplitsing van het aangegeven bedrag kan maken op basis van de ingediende regularisatieaangifte B of op basis van de daarbij horende stukken.

Volgens het advies van de Raad van State 60.849/VR/3 van 31 maart 2017 en de commentaar in randnummer 6 schuilt er een bron van onzekerheid in artikel 6, §1, van het samenwerkingsakkoord, waaruit blijkt dat de aangever niet meer dan "een bondige verklaring" van het fraudeschema, de omvang en de oorsprong van de te regulariseren niet-uitsplitsbare bedragen, de periode waarin die zijn ontstaan of aan de belasting hadden moeten onderworpen worden evenals van de financiële rekening die voor de te regulariseren bedragen gebruikt is, moet voorleggen. Tevens dient hij "de overtuiging [bij te brengen]" dat hij niet in staat is om een opsplitsing te maken tussen het gedeelte federale belastingen en het gedeelte Vlaamse gewestelijke belastingen.

De bewoordingen "de overtuiging bijbrengen" en "in beginsel" worden niettemin toch behouden in de passage van het samenwerkingsakkoord die de bewijslast van de aangever omschrijft. De reden van dit behoud is dat de bewijslast aldus dient begrepen dat de aangever met alle beschikbare documenten en stukken de fiscale administraties (VLABEL en het Contactpunt) moet overtuigen dat enkel en alleen belastingen in het geding zijn, vermeld in het federale luik 1 (zuivere federale belastingen) en in het Vlaamse luik 2 (enkel Vlaamse registratiebelasting en erfbelasting). Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt tevens dat de beoordeling ervan door de administraties naar redelijkheid dient te gebeuren.

De waarborg dat de regularisatie alleen betrekking zal hebben op de belastingen die onder de bevoegdheid vallen van de partijen bij het samenwerkingsakkoord wordt geboden door:

- de verscherping van de omschrijving van de niet-uitsplitsbare bedragen in artikel 1, 9° (door de schrapping van de woorden "in beginsel");
- de sanctie van de niet-ontvankelijkheid van een aangifte als het Contactpunt of de Vlaamse Belastingdienst een cijfermatige opsplitsing van de aangegeven bedragen kan maken;
- de sanctie van de niet-tegenstelbaarheid van een regularisatieattest, afgeleverd in uitvoering van onderhavig samenwerkingsakkoord, ten aanzien van een ander gewest, wanneer zou blijken dat de aangegeven bedragen aan de belastingen van dat ander gewest hadden moeten worden onderworpen. Het andere gewest is niet gebonden door de met het regularisatieattest verbonden immuniteit.

De bondige verklaring dient evenwel behouden te blijven aangezien hiermee de Cel voor Financiële Informatieverwerking wordt geïnformeerd over een verleende regularisatie. Paragraaf 2 stipuleert dat nog tot zes maanden na indiening van de regularisatieaangifte onderliggende bewijsstukken kunnen worden ingediend, die door de bevoegde entiteiten kunnen gecontroleerd worden als zij betrekking heb-

ben op de geregulariseerde bedragen. Deze mogelijkheid is voorzien naar analogie met de bepalingen van de federale wet en het Vlaamse decreet.

Het Contactpunt dient zo spoedig mogelijk alle ingediende stukken te bezorgen aan de Vlaamse Belastingdienst (paragraaf 3), om deze laatste toe te laten de ingediende regularisatieaangifte B te beoordelen, de regularisatieheffing te berekenen en te innen, en vervolgens het regularisatieattest af te leveren voor wat het forfaitaire aan de Vlaamse overheid toegewezen gedeelte van het aangegeven bedrag betreft.

Artikel 7

Dit artikel bepaalt op welke wijze het Contactpunt en de Vlaamse Belastingdienst na ontvangst van de regularisatieaangifte de ontvankelijkheid beoordelen, de ontvangstmelding versturen, berichten over de onderscheiden verschuldigde regularisatieheffingen, de regularisatieattesten afleveren en de Cel voor Financiële Informatieverwerking informeren.

Artikel 8

Dit artikel behoeft geen verdere uitleg.

Artikel 9

Artikel 9 verwijst naar de toepasselijke regels inzake het beroepsgeheim voor de personeelsleden die betrokken zijn bij de behandeling van de aangiften.

Hiermee wordt bevestigd dat het beroepsgeheim waartoe deze ambtenaren vandaag reeds gebonden zijn bij de uitoefening van de reguliere belastingzetting evenzeer geldt bij de afhandeling van de regularisatiedossiers.

De federale personeelsleden van het contactpunt mogen bovendien de bekomen inlichtingen niet bekendmaken aan andere diensten van de FOD Financiën. Voor de personeelsleden van de Vlaamse Belastingdienst is dit niet aan de orde vermits deze entiteit instaat voor de dienst van de belasting van alle in de Vlaamse Codex Fiscaliteit opgenomen Vlaamse belastingen.

Artikel 10

Artikel 10 stelt het principe vast van de fiscale immuniteit voor de bedragen die het voorwerp van een regularisatieaangifte B hebben gevormd. Slechts een definitieve betaling zonder enig voorbehoud van de vastgestelde heffingen kan leiden tot fiscale immuniteit.

Artikel 11

Dit artikel bevestigt dat de gevolgen van de in de wet van 21 juli 2016 en het decreet van 10 februari 2017 omschreven voorafgaande misdrijven, onderzoeken, strafrechtelijke en administratieve sancties voor de mogelijkheid tot het afhandelen van een regularisatieaangifte B door de Vlaamse Belastingdienst en het Contactpunt worden beoordeeld, ieder voor wat het hen toegewezen gedeelte van het aangegeven bedrag betreft, overeenkomstig respectievelijk de bepalingen ter zake in het Vlaamse decreet en in de federale wet.

In het laatste lid wordt het principe vastgelegd dat indien de aanvrager binnen de periode van 1 augustus 2016 tot en met 31 december 2020 reeds een voorafgaande fiscale regularisatie van niet-uitsplitsbare bedragen heeft bekomen er

geen nieuwe rechtsgeldige fiscale regularisatie van niet-uitsplitsbare bedragen kan worden bekomen.

Er is echter geen belemmering om na het indienen van een regularisatieaangifte in toepassing van de federale wet en/of van een regularisatieaangifte in toepassing van het Vlaamse decreet, een regularisatieaangifte B in te dienen. Het voorwerp van ieder van deze drie aangiften is immers per definitie verschillend. Omgekeerd zal het indienen van een regularisatieaangifte B ook geen belemmering zijn voor het indienen van regularisatieaangiften in toepassing van de federale wet of het Vlaamse decreet.

Artikel 12

De fiscale regularisatie van niet-uitsplitsbare bedragen kan niet worden aangewend om fiscale onderzoeks- of controleverrichtingen uit te voeren, om mogelijke inbreuken op de belastingwetgeving te melden of om inlichtingen uit te wisselen. Over de vaststelling van de ingevolge de aangifte verschuldigde heffingen en het bedrag van de geregulariseerde bedragen mogen wel inlichtingen worden uitgewisseld.

In randnummer 9 van zijn advies 60.849/VR/3 bemerkt de Raad van State dat zowel het Contactpunt als de Vlaamse Belastingdienst in het kader van hun werkzaamheden wellicht ook kennis zullen nemen van gegevens in verband met de ontduiking van andere, buiten de regularisatieregelingen vallende belastingen. Dat het Contactpunt die gegevens waarvan zij kennis krijgt ingevolge de regularisatieaanvraag niet met het gewest zou mogen delen en dat de Vlaamse Belastingdienst die gegevens niet met de federale overheid zou mogen delen, is volgens de Raad niet in overeenstemming met artikel 1bis van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten. Dat artikel legt immers het sluiten op van een verplicht samenwerkingsakkoord tussen de gewesten en de federale overheid over de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van de fiscale bevoegdheden van de gewesten zoals bedoeld in de Bijzondere Financieringswet en van de federale overheid. De uitwisseling van informatie dient een zo efficiënt mogelijke uitoefening van de fiscale bevoegdheden van de federale overheid en van de gewesten te bewerkstelligen, onder andere wat de controle betreft.

De redenering van de Raad kan gevolgd worden. Vandaar dat de (te ruime) tekst wordt aangepast. Er wordt voorzien dat de uitwisseling van gegevens ook mogelijk blijft voor andere dan door deze fiscale regularisatie gevatte belastingen.

Artikel 13

Deze bepaling is een verdere verduidelijking van het principe dat op elk deel van het forfaitair opgesplitste aangegeven bedrag respectievelijk de Vlaamse en de federale regeling zal worden toegepast.

Dit geldt namelijk ook voor de bepalingen van de wet en van het decreet betreffende de vrijstelling van strafvervolgning en de vrijstelling van straf, de zogenaamde strafrechtelijke immuniteit.

Artikel 14

Dit artikel ontslaat de betrokken personeelsleden van de mededelingsplicht zoals bedoeld in artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering.

Hierbij wordt, althans voor wat de ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst betreft, beroep gedaan op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot

hervorming der instellingen (impliciete bevoegdheden) gezien de regeling omtrent deze mededelingsplicht tot de residuaire federale bevoegdheid behoort.

Voor de verantwoording hiervan kan verwezen worden naar het Vlaamse decreet en de memorie van toelichting die samen met het ontwerp van decreet bij het Vlaams Parlement werden ingediend.

Omwille van de eenvoud en de transparantie hebben de ondertekenende partijen geopteerd voor een concordantie tussen de bepalingen van het decreet, de wet en dit samenwerkingsakkoord. Er werd dus ook geopteerd voor een uniforme regeling voor deze mededelingsplicht.

De mededelingsplicht blijft uiteraard wel bestaan voor misdrijven met betrekking tot materies of aangelegenheden waarvoor geen strafrechtelijke immuniteit kan worden verleend bij toepassing van dit samenwerkingsakkoord.

Artikel 15

Dit artikel regelt de looptijd van het akkoord, afgestemd op het tijdelijke karakter van de Vlaamse fiscale regularisatie.

Artikel 16

Dit artikel regelt de inwerkingtreding.

Artikel 17

Dit artikel voorziet in een procedure die kan worden gevolgd bij onenigheden tussen het federale contactpunt enerzijds en de Vlaamse Belastingdienst anderzijds bij de afhandeling van de regularisatieaangiften B.

Het is immers van groot belang, vooral voor de rechtszekerheid van de indiener van de regularisatieaangifte B, dat deze onenigheden snel kunnen worden uitgeklaard.

In de oorspronkelijke tekst van het samenwerkingsakkoord werd verwezen naar de Commissie voorzien in het protocol van 15 juli 2015 tussen de Vlaamse Belastingdienst en de Federale Overheidsdienst Financiën betreffende de uitwisseling van patrimoniuminformatie in het kader van de overdracht van de dienst van belastingen bedoeld in artikel 3, eerste lid, 4° en 6° tot 8°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten. De Raad van State oordeelde in haar commentaar in randnummer 11 dat dit protocol niet officieel werd bekendgemaakt en dat de aard van het overleg onduidelijk blijft. Vandaar dat de nodige bepalingen uit het protocol nu, omwille van de rechtszekerheid, verbatim worden opgenomen in het samenwerkingsakkoord.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van xx xxxx 2016 tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het Samenwerkingsakkoord van xx xxxx 2016 tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Samenwerkingsakkoord regularisatie niet-uitsplitsbare bedragen

Brussel, 9 januari 2017

SERV_20170109_samenwerkingsakkoord_regularisatie_niet-uitsplitsbare_bedragen_ADV.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Samenwerkingsakkoord regularisatie niet-uitsplitsbare bedragen

Adviesvraag: adviesaanvraag voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale Overheid en het Vlaamse Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen.

Adviesvrager: Bart Tommelein - Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Ontvangst adviesvraag: 21 december 2016

Adviestermijn: 10 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)

Goedkeuring raad: 9 januari 2017

Contactpersoon: Erwin Eysackers - eeysackers@serv.be

De heer Bart TOMMELEIN
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Kreupelenstraat 2
1000 BRUSSEL

contactpersoon
Erwin Eysackers
eeysackers@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20170109_SA_niet-uitsplitsbare bedragen

Brussel
9 januari 2017

Samenwerkingsakkoord regularisatie niet-uitsplitsbare bedragen

Mijnheer de minister

De SERV ontving op 21 december 2016 een adviesvraag betreffende het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en het Vlaams gewest met betrekking tot de regularisatie van de zogenaamde niet-uitsplitsbare bedragen. Met 'niet-uitsplitsbare bedragen' worden fiscale regularisaties bedoeld waarvan niet kan nagegaan worden in welke mate zij aan de federale dan wel aan de Vlaamse overheid toekomen: het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst stelt voor om die niet-opsplitsbare bedragen voor 50% toe te wijzen aan de federale overheid en voor 50% aan de regionale overheid. Het betreft een volgende stap in de realisatie van een tijdelijke fiscale regularisatie op intra-Belgisch niveau, waarover de SERV een verdeeld advies (werkgevers- versus werknemersorganisaties) uitbracht op 26 oktober 2016. Er wordt geen raming qua impact op de begroting gegeven, maar die kan enkel positief zijn gezien in het verleden deze mogelijkheid tot regularisatie niet bestond.

De SERV zal in dit dossier geen advies formuleren gezien de beperkte sociaaleconomische relevantie.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.849/VR/3
van 31 maart 2017

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest
'houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van xx
xxxx 2016 tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest
met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare
bedragen'

Op 13 januari 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen (*), en nadien nogmaals verlengd tot 31 maart 2017 een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van xx xxxx 2016 tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen’.

Het ontwerp is, wat de bevoegdheid betreft, door de verenigde kamers onderzocht op 21 maart 2017. De verenigde kamers waren samengesteld uit Pierre LIÉNARDY, kamervoorzitter, voorzitter, Jo BAERT, kamervoorzitter, Martine Baguet, Jeroen VAN NIEUWENHOVE, Bernard BLERO en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS, Sebastien VAN DROOGHENBROECK, Marianne DONY en Bruno PEETERS, assessoren, Annemie GOOSSENS, griffier en Charles-Henry VAN HOVE, toegevoegd griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Patrick RONVAUX, eerste auditeur, en Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het ontwerp is voor het overige door de derde kamer onderzocht op 21 februari en 21 maart 2017. De derde kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 31 maart 2017.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85*bis*.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespit op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest strekt ertoe instemming te verlenen met het samenwerkingsakkoord van 1 december 2016 ‘tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen’.

BEVOEGDHEID EN ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Naast het hier aan de orde zijnde samenwerkingsakkoord van 1 december 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, ook om advies gevraagd over voorontwerpen van wet, van decreet van het Waalse Gewest en van ordonnantie houdende instemming met een ander samenwerkingsakkoord, namelijk het samenwerkingsakkoord van 20 februari 2017 ‘tussen de Federale Overheid, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking tot het beheer van de dienst voor de regularisatie van gewestelijke belastingen en niet uitsplitsbare fiscaal verjaarde kapitalen en de oprichting van een regularisatiesysteem van niet uitsplitsbare fiscaal verjaarde kapitalen’.² Terwijl het samenwerkingsakkoord dat het voorwerp is van dit advies (hierna: het eerste samenwerkingsakkoord) is gesloten tussen de federale overheid en het

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Het gaat meer bepaald om adviesaanvragen over:

- een voorontwerp van decreet van het Waalse Gewest ‘portant assentiment à l’accord de coopération entre l’Etat fédéral, la Région de Bruxelles-Capitale et la Région wallonne relatif à la gestion du service pour la régularisation des impôts régionaux et des capitaux fiscalement prescrits non scindés et à la mise en place d’un système de régularisation des capitaux fiscalement prescrits non scindés, instaurant un régime de régularisation fiscale limité dans le temps et instaurant des mesures concernant le transfert de la propriété d’un immeuble d’une société à un associé, la renonciation à l’usufruit sur un bien immobilier suivie ou précédée par une donation, les clauses d’attribution de la totalité du patrimoine commun ou clauses de partage inégal de ce patrimoine commun, sans condition de survie, mieux connues sous les termes de ‘clause de la maison mortuaire’ et la révision du montant des amendes’ (61.021/VR);

- een voorontwerp van wet ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking tot het beheer van de dienst voor de regularisatie van gewestelijke belastingen en niet uitsplitsbare fiscaal verjaarde kapitalen en de oprichting van een regularisatiesysteem van niet uitsplitsbare fiscaal verjaarde kapitalen en het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen’ (61.026/VR);

- een voorontwerp van ordonnantie ‘betreffende instemming met het samenwerkingsakkoord van 20 februari 2017 tussen de Federale Overheid, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking tot het beheer van de dienst voor de regularisatie van gewestelijke belastingen en niet uitsplitsbare fiscaal verjaarde kapitalen en de oprichting van een regularisatiesysteem van niet uitsplitsbare fiscaal verjaarde kapitalen, tot invoering van een fiscaal regularisatiesysteem beperkt in de tijd en tot bestrijding van misbruik en fiscale fraude’ (61.029/VR).

Vlaamse Gewest, is het samenwerkingsakkoord van 20 februari 2017 (hierna: het tweede samenwerkingsakkoord) gesloten tussen de federale overheid, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Uit de bepalingen van de akkoorden blijkt dat het om asymmetrische samenwerkingsakkoorden gaat. Zo zijn er onder meer verschillen op het vlak van de te regulariseren bedragen (het eerste samenwerkingsakkoord heeft in het algemeen betrekking op inbreuken op federale belastingen en Vlaamse gewestelijke belastingen, terwijl uit het tweede samenwerkingsakkoord blijkt dat naast federale belastingen alleen de registratierechten en de successierechten waarvoor de federale overheid de dienst van de belastingen verzekert, het voorwerp van een regularisatie kunnen zijn) en van de wijze van afhandeling van de regularisatie (terwijl luidens het tweede samenwerkingsakkoord het binnen de Federale Overheidsdienst Financiën opgerichte Contactpunt regularisaties instaat voor de administratieve afhandeling van de aanvragen, gebeurt de afhandeling luidens het eerste samenwerkingsakkoord door het voormelde Contactpunt en de Vlaamse Belastingdienst).

4. Deze samenwerkingsakkoorden maken deel uit van een proces in de loop waarvan de afdeling Wetgeving reeds een advies heeft moeten geven over verschillende voorontwerpen van federale teksten en amendementen daarop die strekten tot de invoering van een systeem van fiscale regularisatie op federaal niveau,³ en over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest waarbij voorzien werd in een fiscale regularisatie voor de belastingen van het Vlaamse Gewest.⁴

In die adviezen heeft de Raad van State gesuggereerd om met betrekking tot de fiscale regularisatie een samenwerkingsakkoord te sluiten:

“Gelet op de vermenging van de bevoegdheden van de federale overheid en de gewesten ter zake, zal de regularisatieheffing noodzakelijk aan de burgers aangeboden moeten worden als het resultaat van een samenspraak tussen alle bevoegde overheden. Het geëigende middel daartoe is het sluiten van een samenwerkingsovereenkomst in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, waarmee de verschillende wetgevers hun instemming zullen moeten betuigen.”⁵

³ Adv.RvS 58.321/1-2-3-4-VR van 28 oktober 2015 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de programmawet (I) van 26 december 2015 (Parl.St. Kamer 2015-16, nr. 54-1479/001, (85) 115-122); adv.RvS 58.557/VR/1/3 van 7 december 2015 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de programmawet (I) van 26 december 2015 en tot de wet van 21 juli 2016 ‘tot invoering van een permanent systeem inzake fiscale en sociale regularisatie’ (Parl.St. Kamer 2015-16, nr. 1738/001, 41-51); adv.RvS 59.682/3 van 4 juli 2016 over amendementen op een voorontwerp dat geleid heeft tot de voornoemde wet van 21 juli 2016 (Parl.St. Kamer 2015-16, nr. 1738/012).

⁴ Adv.RvS 60.342/3 du 5 december 2016 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van het Vlaamse Gewest van 10 februari 2017 ‘houdende een tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie’ (Parl.St. Vl.Parl. 2016-17, nr. 1035/1, 27-42).

⁵ Adv.RvS 58.321/1-2-3-4-VR, *Parl.St.* Kamer 2015-16, nr. 54-1479/001, 120; adv.RvS 58.557/VR/1/3, *Parl.St.* Kamer 2015-16, nr. 54-1738/001, 48; adv.RvS 59.682/3, *Parl.St.* Kamer 2015-16, nr. 1738/012, 6.

5.1. In beginsel leidt een verschil in behandeling dat voortvloeit uit het gegeven dat andere overheden bevoegd zijn – en deze bevoegdheid op een andere manier uitoefenen – niet tot een schending van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.⁶

Er is in beginsel ook geen bezwaar tegen het sluiten van asymmetrische samenwerkingsakkoorden.⁷ Het gegeven dat er in dit geval twee samenwerkingsakkoorden zijn gesloten, is het gevolg van het feit dat de federale Staat gebruikmaakt van de mogelijkheid die hem geboden wordt bij artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ om samen met deelstaten eigen bevoegdheden uit te oefenen. Het is evenwel zo dat om een samenwerkingsakkoord te sluiten er minstens twee partijen nodig zijn. Daar de federale Staat, gelet op het beginsel van de respectieve autonomie van de deelstaten, niet alle deelstaten kan verplichten om een samenwerkingsakkoord met hem te sluiten, kan het gebeuren dat de federale Staat voor de tenuitvoerlegging van een eigen bevoegdheid die hij samen met de materieel bevoegde deelstaten zou willen uitoefenen, er niet in slaagt om ervoor te zorgen dat elk van die deelstaten mee instapt in een geïntegreerde of gemeenschappelijke regelgeving. In het voornoemde geval heeft men te maken met een eigen bevoegdheid van de federale overheid die op asymmetrische wijze ten uitvoer wordt gelegd, al naar gelang de federale Staat al dan niet een akkoord heeft kunnen sluiten met de bevoegde deelstaten.

Aangezien voorts beide samenwerkingsakkoorden die door de federale Staat afzonderlijk gesloten zijn onderling niet onverenigbaar lijken te zijn wat de inhoud ervan betreft, lijkt niets eraan in de weg te staan dat in dit geval de federale Staat asymmetrische akkoorden sluit met het Vlaamse Gewest enerzijds, en met het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest anderzijds.

5.2. Zoals bekend, geldt het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel ook in belastingzaken. Bij artikel 172 van de Grondwet wordt de toepasselijkheid van de grondwettelijke regels van gelijkheid en van niet-discriminatie (artikelen 10 en 11 van de Grondwet) bevestigd in fiscale aangelegenheden. Deze bepaling is immers een precisering of een bijzondere toepassing van het in artikel 10 van de Grondwet algemeen geformuleerde gelijkheidsbeginsel.

Een verschillende behandeling door de federale overheid naargelang van de lokalisatie van de belastingplichtige – tenzij dat verschil op een objectief criterium berust en het

⁶ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie bijv. GwH 28 april 2016, nr. 55/2016, B.10.

⁷ Y. PEETERS, *De plaats van samenwerkingsakkoorden in het constitutioneel kader*, Brugge, die Keure, 2016, p. 52-53, nr. 109. In een advies van 22 juni 2015 bevestigde de algemene vergadering van de Raad van State, afdeling Wetgeving, de principiële mogelijkheid van asymmetrische samenwerkingsvormen, mits eerbiediging van het gelijkheidsbeginsel en van, in het betrokken geval, de toepasselijke regels inzake het gebruik der talen (adv.RvS 57.456/AG en 57.670/AG van 22 juni 2015 over ‘une proposition de décret et ordonnance conjoints de la Communauté française, de la Région wallonne, de la Région de Bruxelles-Capitale, de la Commission communautaire commune et de la Commission communautaire française ‘instituant un délégué général aux droits de l’enfant commun à la Communauté française, à la Région wallonne, à la Région de Bruxelles-Capitale, à la Commission communautaire commune et à la Commission communautaire française’ en over ‘une proposition de décret et ordonnance conjoints de la Communauté française, de la Région wallonne, de la Région de Bruxelles-Capitale, de la Commission communautaire commune et de la Commission communautaire française ‘instituant un délégué général aux droits de l’enfant commun à la Communauté française, à la Région wallonne, à la Région de Bruxelles-Capitale, à la Commission communautaire commune et à la Commission communautaire française’’, opmerking 3, *Parl.St. Verg.Fr.Gem.Comm.* 2014-15, nr. 18/2, 3; *Parl.St. Doc.parl. W. Parl.* 2014-15, nr. 157/2, 3-4).

redelijk verantwoord is, in welk geval er sowieso geen sprake is van discriminatie – kan derhalve worden verantwoord door het gegeven dat met de gewesten geen akkoord mogelijk was over een uniforme regeling.⁸ Dat belet evenwel niet dat de federale overheid er alles moet aan doen om tot samenwerkingsakkoorden te komen waarbij verschillen in behandeling tussen belastingplichtigen veroorzaakt door een verschillende inhoud van beide akkoorden worden voorkomen of toch zo veel mogelijk worden beperkt. Gelet op de artikelen 10 en 11 van de Grondwet heeft de federale overheid de plicht om daarvoor te ijveren.

Mede met het oog op het informeren van het parlement, verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting op dit punt meer verduidelijking te geven.

6. In advies 58.557/VR/1/3 is opgemerkt dat de ontworpen regels met betrekking tot het federale mechanisme van fiscale regularisatie geen afbreuk doen aan de belastingbevoegdheid van de gewesten, op voorwaarde dat

“de bedragen die ter gelegenheid van de regularisatie worden aangegeven, kunnen worden geïdentificeerd naar herkomst en periode. Indien het onduidelijk is welke de aard van de ontdoken belasting is en op welke periode die ontduiking betrekking heeft, zal het voor het binnen de Federale Overheidsdienst Financiën opgerichte Contactpunt regularisaties (hierna: Contactpunt) niet mogelijk zijn om de aangegeven bedragen te onderwerpen aan de overeenstemmende regeling en de opbrengst van de regularisatie correct uit te splitsen. Indien bv. wordt vastgesteld dat het gaat om personenbelasting ontdoken in het aanslagjaar 2015, zal ook het gewest waar de belastingplichtige op 1 januari 2015 woonde, de opbrengst van de regularisatie voor dat jaar genieten; indien de aard van de belasting of de periode waarop die belasting betrekking heeft, niet kunnen worden vastgesteld, kan evenmin worden bepaald of de opbrengst van de regularisatie uitsluitend ten goede van de federale overheid of van een gewest dient te komen,⁹ dan wel ten dele van de federale overheid en van het betrokken gewest.

In het ontwerp wordt regularisatie niet uitgesloten ingeval de aard van de ontdoken belasting en het tijdperk waarmee die belasting is verbonden, niet bekend zijn. In artikel 87, eerste lid, van het ontwerp wordt de aangever weliswaar opgedragen ‘de legale herkomst van de inkomsten, de sommen, de waarden, de btw-handelingen en de fiscaal verjaarde kapitalen aan te tonen’, maar in het tweede lid wordt ruimte gelaten voor het geval dat de legale herkomst (geheel of ten dele) niet kan worden aangetoond. In artikel 87, tweede lid, van het ontwerp wordt immers bepaald dat ‘het gedeelte waarvan de aangever de legale herkomst niet kan aantonen’ moet worden geregulariseerd, evenwel zonder dat uit de ontworpen regeling blijkt hoe die regularisatie in dat geval dient te verlopen (bv. tegen welk tarief).

Omdat in artikel 87, tweede lid, van het ontwerp de gevallen waarin niet kan worden bepaald welke belastingen zijn ontdoken en tijdens welk belastbaar tijdperk, niet worden uitgesloten van de mogelijkheid tot regularisatie, is ze niet in overeenstemming

⁸ Ook bij de onderhandelingen met de verschillende gewesten dient het recht op een gelijke behandeling te worden gerespecteerd. Zie in dit verband ook de richtlijnen die het Duitse *Bundesverfassungsgericht* aan het beginsel van de *Bundestreue* heeft ontleend voor de procedure en de stijl van onderhandelen (Y. PEETERS, *o.c.*, p. 55, nr. 113).

⁹ Voetnoot 12 uit het geciteerde advies: In dat geval is het immers evenmin uit te sluiten dat het om ontduiking van gewestelijke belastingen (bv. successierechten) gaat.

met de bevoegdheidsrechtelijke regels. In die gevallen valt immers niet te bepalen of het gaat om federale belastingen, dan wel om belastingen van de gewesten.¹⁰”

Ook voor de samenwerkingsakkoorden met betrekking tot fiscale regularisatie geldt dat ze slechts in overeenstemming met de bevoegdheidsrechtelijke regels kunnen zijn indien er zekerheid over bestaat dat het uitsluitend gaat om belastingen van de bij het samenwerkingsakkoord betrokken partijen, die zijn ontdoken en waarop de regularisatie betrekking heeft.

In dat verband doet het eerste samenwerkingsakkoord de volgende vragen rijzen.

In artikel 1, 9°, van het samenwerkingsakkoord wordt de term “niet-uitsplitsbare bedragen” als volgt gedefinieerd:

“- bedragen die in beginsel uitsluitend moeten worden onderworpen aan:

- federale belastingen, waarvoor de fiscale administratie geen heffingsbevoegdheid meer kan uitoefenen zoals omschreven in artikel 2, 11° van de wet van 21 juli 2016;

EN

- Vlaamse gewestelijke belastingen waarvoor hetzij een invordering niet meer mogelijk is, hetzij, als het bedrag betrekking heeft op erfbelasting, de termijn voor het indienen van een aangifte van nalatenschap verstreken is sedert meer dan tien jaar vóór de datum waarop de regularisatieaangifte B wordt ingediend;

- EN waarvoor de aangever niet in staat is om aan te tonen welk gedeelte van het te regulariseren bedrag betrekking heeft op bedragen die in beginsel onderworpen zijn aan federale belastingen en welk gedeelte betrekking heeft op bedragen die in beginsel onderworpen zijn aan Vlaamse gewestelijke belastingen.”

De woorden “in beginsel” zijn minstens dubbelzinnig en kunnen daardoor ook zo worden gelezen dat de voorwaarde dat het moet gaan om bedragen die uitsluitend moeten worden onderworpen aan federale belastingen en Vlaamse gewestelijke belastingen niet in alle gevallen vervuld moet zijn.

Een tweede bron van onzekerheid schuilt in artikel 6, § 1, van het samenwerkingsakkoord, waaruit blijkt dat de aangever niet meer dan “een bondige verklaring” van het fraudeschema, de omvang en de oorsprong van de te regulariseren niet uitsplitsbare bedragen, de periode waarin die zijn ontstaan of aan de belasting hadden moeten onderworpen worden evenals de financiële rekening die voor de te regulariseren bedragen gebruikt zijn, moet voorleggen. Tevens dient hij “de overtuiging [bij te brengen]” dat hij niet in staat is om een opsplitsing te maken tussen het gedeelte federale belastingen en het gedeelte Vlaamse

¹⁰ Voetnoot 13 uit het geciteerde advies: Zoals reeds in advies 58.321/1-2-3-4-VR is opgemerkt, zou ook een gemeenschappelijke heffing hiervoor een oplossing kunnen bieden, waarbij de federale Staat en de gewesten – met eerbiediging van de bevoegdheidsverdeling zoals geregeld in de bijzondere financieringswet – voor die gevallen gezamenlijk een vervangende regularisatiebelasting instellen en ervoor een verdeelsleutel vastleggen. Gelet op de vermenging van de bevoegdheden van de federale overheid en de gewesten ter zake, zal een dergelijke regularisatieregeling noodzakelijk aan de burgers aangeboden moeten worden als het resultaat van een samenspraak tussen alle bevoegde overheden. Het geëigende middel daartoe is het sluiten van een samenwerkingsovereenkomst in de zin van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, waarmee de verschillende wetgevers hun instemming zullen moeten betuigen.

gewestelijke belastingen. De regularisatieaangifte B is slechts dan niet ontvankelijk¹¹ indien het Contactpunt of de Vlaamse Belastingdienst “op basis van de ingediende regularisatieaangifte B of op basis van de daarbij horende stukken” een cijfermatige opsplitsing van de aangegeven niet uitsplitsbare bedragen kan maken.¹²

Deze elementen doen afbreuk aan de zekerheid die noodzakelijk is om de regeling bevoegdheidsrechtelijk consistent te houden.

7. Wanneer geen zekerheid bestaat over welke belastingen zijn ontdoken en dus niet precies kan worden uitgemaakt wiens belastingbevoegdheden in het geding zijn, zijn de bevoegdheden vermengd. In dat geval is een samenwerkingsovereenkomst het geëigende middel om uit de bevoegdheidsrechtelijke impasse te geraken.

Anders dan de Raad van State, afdeling Wetgeving, in zijn voorgaande adviezen suggereerde, is echter niet één allesomvattend samenwerkingsakkoord tot stand gekomen, maar zijn twee asymmetrische regelingen uitgewerkt.

Dat betekent dat de grijze zone waar de belastingbevoegdheden inzake de ontdoken belastingen niet uitgeklaard kunnen worden, grotendeels is blijven bestaan. Slechts in zoverre volledige zekerheid bestaat dat het om ontdoken belastingen van de federale overheid (wet van 21 juli 2016), van het Vlaamse Gewest (decreet van 10 februari 2017), van de federale overheid en het Vlaamse Gewest (eerste samenwerkingsakkoord) of van de federale overheid, het Waalse Gewest en de Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (tweede samenwerkingsakkoord) gaat, zal het mogelijk zijn te regulariseren. Bij ontstentenis van een allesomvattend samenwerkingsakkoord met alle betrokken overheden, is alles wat daarbuiten valt, niet regulariseerbaar.

8. Luidens artikel 7, tweede lid, van het eerste samenwerkingsakkoord worden de regularisatieattesten door het Contactpunt en door de Vlaamse Belastingdienst bezorgd “overeenkomstig respectievelijk de wet van 21 juli 2016 en het decreet van [10 februari 2017], ieder voor wat het hen toegewezen gedeelte van het niet uitsplitsbare bedrag betreft”. Daaruit

¹¹ Uit artikel 7, eerste lid, tweede zin, van het eerste samenwerkingsakkoord blijkt dat de ontvankelijkheid dient te worden beoordeeld “op basis van de voorschriften vermeld in artikel 6, § 1”.

¹² Zowel uit de wet van 21 juli 2016 als uit het decreet van 10 februari 2017 volgt dat regularisatie slechts mogelijk is indien de aangever bewijst dat uitsluitend belastingbevoegdheden van, respectievelijk, de federale overheid of het Vlaamse Gewest aan de orde zijn:

- artikel 11, derde lid, van de wet van 21 juli 2016: “De in het tweede lid bedoelde bedragen worden slechts geregulariseerd voor zover de aangever aan de hand van een schriftelijk bewijs, zo nodig aangevuld met andere bewijsmiddelen van het gemeen recht, met uitzondering van de eed en het bewijs door getuigen, de aard van de belasting aantoonst alsook de belastingscategorie en het tijdperk waartoe de inkomsten, de sommen, de btw-handelingen en de fiscaal verjaarde kapitalen die niet hun normale belastingregime hebben ondergaan, behoren.”

- artikel 7, eerste lid, laatste zin, van het decreet van 10 februari 2017: “De aangever moet met een schriftelijk bewijs, zo nodig aangevuld met andere bewijsmiddelen van het gemeen recht, met uitzondering van de eed en het bewijs door getuigen, aantonen dat de aangegeven bedragen alleen betrekking hebben op belastingen die onder het toepassingsgebied van dit decreet vallen.”

De soepele wijze waarop de bewijslast concreet is uitgewerkt in het eerste samenwerkingsakkoord, doet vragen rijzen over de mate van zekerheid die de aangever in dit verband moet bieden.

volgt dat een ander gewest niet is gebonden door de met het regularisatieattest verbonden immuniteit.

9. In artikel 9, eerste en tweede lid, van het eerste samenwerkingsakkoord wordt bepaald dat de ambtenaren en personeelsleden die actief zijn binnen het Contactpunt, gehouden zijn tot het beroepsgeheim bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek en de naar aanleiding van de regularisatieaangifte B verkregen inlichtingen ook niet bekend mogen maken aan de andere diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën. In het derde lid van hetzelfde artikel wordt bepaald dat de personeelsleden van de Vlaamse Belastingdienst die regularisatieaangiften behandelen, gehouden zijn tot het beroepsgeheim vermeld in artikel 3.19.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013. Daardoor kan de aangever de regularisatie in beginsel in anonimiteit uitvoeren.

In artikel 12 van het eerste samenwerkingsakkoord wordt bepaald dat de regularisatieaangifte B, de daaropvolgende betaling van de verschuldigde heffingen en de regularisatieattesten “niet als indicie of aanwijzing [kunnen] worden aangewend om fiscale onderzoeks- of controleverrichtingen uit te voeren, om mogelijke inbreuken op de belastingwetgeving te melden of om inlichtingen uit te wisselen, behalve met betrekking tot de vaststelling van de ingevolgde [lees: ingevolge] de aangifte verschuldigde heffing en het bedrag van de geregulariseerde niet uitsplitsbare bedragen”.

Dat het Contactpunt en de Vlaamse Belastingdienst in het kader van hun werkzaamheden ook kennis zullen nemen van gegevens in verband met de ontduiking van andere, buiten de hier aan de orde zijnde regularisatieregeling vallende belastingen, is niet uit te sluiten. Dat het Contactpunt die gegevens niet met de gewesten zou mogen delen en dat de Vlaamse Belastingdienst die gegevens niet met de federale overheid zou mogen delen, is niet in overeenstemming met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ (hierna: bijzondere financieringswet). Dat artikel legt immers het sluiten op van een verplicht samenwerkingsakkoord tussen de gewesten en de federale overheid over de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van de fiscale bevoegdheden van de gewesten zoals bedoeld in de bijzondere financieringswet en van de federale overheid.¹³ De uitwisseling van informatie dient een zo efficiënt mogelijke uitoefening van de fiscale bevoegdheden van de federale overheid en van de gewesten te bewerkstelligen, onder andere wat de controle betreft.¹⁴ Bij ontstentenis van een samenwerkingsakkoord gesloten tussen alle betrokken partijen, conform artikel 1*bis* van de bijzondere financieringswet, dat specifiek deze aangelegenheid regelt, is het feit dat niet is voorzien in de uitwisseling van gegevens die de federale overheid of de gewesten rechtstreeks aanbelangen bij de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden, van aard om dit artikel 1*bis* te miskennen.

¹³ Zie het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 gesloten tussen de federale Staat en de gewesten ‘betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

¹⁴ *Parl.St.* Kamer, nr. 50-1183/001, 12.

ONDERZOEK VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD VAN 1 DECEMBER 2016Artikel 1

10. In artikel 1, 7°, van het samenwerkingsakkoord worden de “federale belastingen” gedefinieerd als “de belastingen waarvoor een fiscale en sociale regularisatie volgens de wet van 21 juli 2016 mogelijk is”.

Omtrent de vermelding van “sociale regularisatie” in deze definitie verklaarde de gemachtigde het volgende:

“De vermelding ‘sociale regularisatie’ heeft enkel als bedoeling een correcte verwijzing naar de bedoelde wetten en decreten op te nemen.

Een sociale regularisatie kan niet bekomen worden door het indienen van een regularisatieaangifte B. Een sociale regularisatie kan enkel worden bekomen middels de procedure zoals beschreven in de wet van 21 juli 2016 (hoofdstuk 3).”

Er kan dan ook het best in artikel 1, 7°, van het samenwerkingsakkoord enkel worden verwezen naar de fiscale regularisatie.

Artikelen 7 en 17

11. De samenwerking tussen het Contactpunt en de Vlaamse Belastingdienst wordt niet op een voldoende rechtszekere wijze geregeld in het samenwerkingsakkoord.

Artikel 7, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord bepaalt dat het Contactpunt “na voorafgaand overleg met de Vlaamse Belastingdienst” de aangever of zijn gemachtigde op de hoogte brengt van de ontvankelijkheid van de aangifte. Het is niet duidelijk wat de aard van dat overleg is en wat er dient te gebeuren als het Contactpunt en de Vlaamse Belastingdienst er een andere zienswijze op nahouden.

Hieromtrent ondervraagd, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Het artikel 3, tweede lid, en het artikel 6, § 3 van het samenwerkingsakkoord voorzien dat het Contactpunt zo spoedig mogelijk een afschrift bezorgt van de ingediende regularisatieaangifte B en de daarbij horende stukken.

De vermelding in het artikel 7 van een voorafgaand overleg tussen de Vlaamse Belastingdienst en het Contactpunt regularisaties heeft als bedoeling te verzekeren dat beide administraties de mogelijkheid hebben om na te gaan of de ingediende regularisatieaangiften B volledig beantwoorden aan de ontvankelijkheidsvereisten zoals beschreven in het samenwerkingsakkoord. De praktische uitvoering van dit overleg kan tussen beide administraties onderling worden geregeld. Indien blijkt dat er geen overeenstemming tussen beiden kan worden bekomen over de ontvankelijkheid van een regularisatieaangifte B zal dit finaal dienen te worden beslecht zoals bepaald in het artikel 17 van het samenwerkingsakkoord.”

Artikel 17 van het samenwerkingsakkoord bepaalt dat “[b]etwistingen inzake de interpretatie en de uitvoering van dit samenwerkingsakkoord worden beoordeeld op dezelfde wijze als deze die is voorzien voor de verschillen in zienswijze tussen de Vlaamse

Belastingdienst en de Federale Overheidsdienst Financiën bij de uitoefening van de dienst van de overgehevelde belastingen”.

De gemachtigde bezorgde in dit verband een protocol van 15 juli 2015 ‘tussen de Vlaamse Belastingdienst en de Federale Overheidsdienst Financiën betreffende de uitwisseling van patrimoniuminformatie in het kader van de overdracht van de dienst van belastingen bedoeld in artikel 3, eerste lid, 4° en 6° tot 8° van de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’, dat is ondertekend door de federale minister van financiën en de Vlaamse minister van begroting. Hij lichtte dit protocol als volgt toe:

“Het bedoeld protocol voorziet een samenwerking tussen de Federale Overheidsdienst Financiën enerzijds (de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie in het bijzonder) en de Vlaamse Belastingdienst anderzijds. Deze samenwerking beoogt praktische werkafspraken met het oog op een vlotte en efficiënte inning en invordering van de in het Vlaamse Gewest gelokaliseerde erf- en registratiebelasting waarvan de dienst met ingang van 1 januari 2015 van de federale overheid werd overgenomen. Het bevat geen rechten, noch verplichtingen voor de belastingplichtige burgers.

Het protocol (artikel 14) voorziet tevens hoe de verschillen in visie tussen beide administraties naar aanleiding van concrete dossierafhandelingen dienen [te worden] beslecht.”

Artikel 14 van dat protocol luidt:

“§ 1. Er wordt een Commissie samengesteld die voor specifieke gevallen zal oordelen over verschillen in zienswijze tussen FOD FIN enerzijds en VLABEL anderzijds bij de uitoefening van de dienst van de overgehevelde belastingen.

De Commissie zal tevens een oordeel vellen over situaties die de inkomsten van hetzij (...) het Vlaams Gewest, hetzij (...) de Federale Staat in gevaar zouden kunnen brengen.

Deze Commissie zal erover waken dat de rechtszekerheid voor de belastingplichtige niet in het gedrang komt.

§ 2. Het voorzitterschap van de Commissie wordt per samenkomst afwisselend waargenomen door een vertegenwoordiger van FOD FIN of VLABEL.

De Commissie kan worden samengeroepen hetzij op verzoek van FOD FIN, hetzij op verzoek van VLABEL.”

De gehanteerde werkwijze geeft aanleiding tot diverse vragen, inzonderheid vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verwijzing in artikel 17 van het samenwerkingsakkoord naar het voormelde protocol niet voldoende specifiek en duidelijk is.

Bovendien blijkt het protocol niet officieel te zijn bekendgemaakt. Hoewel zulks niet problematisch hoeft te zijn voor zover het om louter praktische afspraken tussen administratieve diensten gaat, is dat anders nu deze regeling door verwijzing deel uitmaakt van het stelsel van fiscale regularisatie. Het is ook niet duidelijk op welke rechtsgrond beide ondertekenende ministers een onderdeel van de regularisatieregeling kunnen vaststellen. Gelet op de algemene verwijzing in artikel 17 van het samenwerkingsakkoord zouden zij bovendien de

wijze van beoordelen van “de verschillen in zienswijze tussen de Vlaamse Belastingdienst en de Federale Overheidsdienst Financiën” kunnen aanpassen en zodoende aan bepalingen van het samenwerkingsakkoord een andere draagwijdte geven. Wat het Vlaamse Gewest betreft, dient voorts te worden opgemerkt dat het sluiten van een samenwerkingsakkoord niet toekomt aan een individueel lid van de Vlaamse Regering.¹⁵ Evenmin kan het protocol worden beschouwd als een “uitvoerend samenwerkingsakkoord” zoals bedoeld bij artikel 92*bis*, § 1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

Ten slotte moet worden herhaald dat de aard van het “overleg” en de verhouding tussen het Contactpunt en de Vlaamse Belastingdienst onduidelijk blijft. Enerzijds verklaart de gemachtigde dat het protocol “geen rechten, noch verplichtingen voor de belastingplichtige burgers” bevat, maar anderzijds wordt het “overleg” bedoeld in artikel 14 van het protocol aangeduid als de wijze waarop over de ontvankelijkheid van de regularisatieaangifte (en elke andere betwisting inzake de interpretatie en de uitvoering van het samenwerkingsakkoord) zal worden beslist.

In het licht van deze opmerkingen zal het samenwerkingsakkoord herbekeken en aangepast moeten worden.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT

¹⁵ Besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 ‘tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering’, artikelen 7, 5°, en 15.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van 9 mei 2017 tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen.

Brussel, 12 mei 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

BIJLAGE:
Tekst van het samenwerkingsakkoord

Accord de coopération entre l'Etat fédéral et la Région Flamande relatif à la régularisation des montants non scindés

Vu la Constitution, les articles 1er, 33, 35, 39 et 134;

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, l'article 92bis, § 1er, inséré par la loi spéciale du 8 août 1988 et modifié dernièrement par la loi spéciale du 6 janvier 2014;

Vu la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions, les articles 3, 4 et 5, modifiés par les lois spéciales du 16 juillet 1993, 13 juillet 2001 et 26 décembre 2013;

Vu que l'Autorité Fédérale a instauré un système permanent de régularisation fiscale et sociale pour les impôts fédéraux par la loi du 21 juillet visant à instaurer un système permanent de régularisation fiscale et sociale;

Vu que la Région Flamande a instauré un système temporaire de régularisation fiscale pour les impôts régionaux flamands par le décret du 10 février 2017;

Vu que la Région Flamande est, depuis le 1er janvier 2015, seule compétente sur le territoire flamand pour l'établissement, le contrôle, la perception et le recouvrement des impôts de succession "erfbelasting", autrefois appelés droits de succession et des impôts d'enregistrement "bepaalde registratielastingen", autrefois appelés droits d'enregistrement;

Vu que les Parties veulent contribuer au succès tant du système permanent de

Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen

Gelet op de grondwet, de artikelen 1, 33, 35, 39 en 134;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, artikel 92bis, §1, ingevoegd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988 en laatst gewijzigd door de bijzondere wetten van 6 januari 2014;

Gelet op de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, de artikelen 3, 4 en 5, gewijzigd bij de bijzondere wetten van 16 juli 1993, 13 juli 2001 en 26 december 2013;

Overwegende dat de Federale Overheid een permanent stelsel van fiscale en sociale regularisatie heeft ingevoerd voor federale belastingen bij wet van 21 juli 2016 tot invoering van een permanent systeem inzake fiscale en sociale regularisatie;

Overwegende dat het Vlaamse Gewest een tijdelijk stelsel van fiscale regularisatie heeft ingevoerd voor Vlaamse gewestelijke belastingen bij decreet van 10 februari 2017;

Overwegende dat het Vlaamse Gewest sedert 1 januari 2015 als enige op het Vlaamse grondgebied bevoegd is voor de vaststelling, de controle, de inning en de invordering van de erfbelasting, voorheen successierechten genoemd, en bepaalde registratielastingen, voorheen registratierechten genoemd;

Overwegende dat de Partijen willen bijdragen tot het welslagen zowel van

régularisation fiscale et sociale introduit par la loi du 21 juillet 2016, que de la régularisation fiscale temporaire flamande introduite par le décret du 10 février 2017, et par conséquent la possibilité qu'ils veulent offrir d'également régulariser des montants pour lesquels le déclarant peut, certes, prouver qu'ils sont uniquement relatifs à des impôts fédéraux et des impôts régionaux flamands, mais pour lesquels le déclarant ne peut pas démontrer précisément quelle partie de ce montant est relatif à des impôts fédéraux et quelle partie de ce montant est soumise à des impôts régionaux flamands;

Vu que seul un accord de coopération offre une sécurité juridique suffisante pour les contribuables qui veulent régulariser de tels montants;

Vu que la déclaration pour la régularisation de tels montants se déroule de préférence via un simple point de contact;

Vu que les Parties à cet accord de coopération ne veulent pas porter préjudice à l'application des de la loi susvisée du 21 juillet 2016 et du décret susvisé du 10 février 2017, mais souhaitent uniquement une solution pour le cas particulier de montants non scindés;

L'Etat fédéral, représenté par son Gouvernement, en les personnes de Messieurs Charles Michel, Premier Ministre, Koen Geens, Ministre de la Justice et Johan Van Overtveldt, Ministre des Finances et de la lutte contre la fraude fiscale ;

La Région Flamande, représentée par son Gouvernement, en les personnes de Monsieur Geert Bourgeois, Ministre-

het permanent systeem inzake fiscale en sociale regularisatie ingevoerd bij de wet van 21 juli 2016, als van de tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie ingevoerd bij het decreet van 10 februari 2017, en bijgevolg de mogelijkheid willen bieden om ook bedragen te regulariseren waarvan de aangever weliswaar kan aantonen dat ze enkel betrekking hebben op federale belastingen en Vlaamse gewestelijke belastingen, maar waarvan de aangever niet exact kan aantonen welk gedeelte van dit bedrag betrekking heeft op de federale belastingen en welk gedeelte van dit bedrag onderworpen is aan Vlaamse gewestelijke belastingen;

Overwegende dat enkel een samenwerkingsovereenkomst voldoende rechtszekerheid biedt voor de belastingplichtigen die dergelijke voormelde bedragen willen regulariseren;

Overwegende dat de aangifte voor de regularisatie van dergelijke bedragen bij voorkeur via één enkel contactpunt verloopt;

Overwegende dat de Partijen met dit samenwerkingsakkoord geen afbreuk wensen te doen aan de toepassing van de bepalingen van de voormelde wet van 21 juli 2016 en het voormeld decreet van 10 februari 2017, maar enkel een oplossing wensen voor het bijzonder geval van de niet uitsplitsbare bedragen,

De Federale Overheid, vertegenwoordigd door zijn Regering in de persoon van de heer Charles Michel, Eerste Minister, de heer Koen Geens, Minister van Justitie, en de heer Johan Van Overtveldt, Minister van Financiën, belast met de Bestrijding van de fiscale fraude;

Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering in de persoon van de heer Geert Bourgeois, Minister-

Président et Monsieur Bart Tommelein, Ministre de l'Energie, des Finances et du Budget;

qui exercent conjointement leurs compétences, ont convenu ce qui suit:

Chapitre I. – Dispositions générales

Article 1er. En vue de l'application du présent accord de coopération, on entend par :

1° "Parties": les parties à cet accord;

2° "le déclarant": la personne physique ou la personne morale qui introduit une déclaration-régularisation B soit personnellement soit par l'intermédiaire d'un mandataire;

3° "Point de contact" : le Point de contact-régularisations créé au sein du Service public fédéral Finances;

4° "Service flamand des Impôts": l'agence créée par l'arrêté du gouvernement flamand du 11 juin 2004 portant création de l'agence " Vlaamse Belastingdienst";

5° "loi du 21 juillet 2016": la loi du 21 juillet 2016 visant à instaurer un système permanent de régularisation fiscale et sociale ;

6° "décret du 10 février 2017": le décret du 10 février 2017 portant une régularisation fiscale flamande temporaire;

7° "impôts fédéraux" : les impôts pour lesquels une régularisation fiscale est possible conformément à la loi du 21 juillet 2016 ;

8° "impôts régionaux flamands": les impôts pour lesquels une régularisation

president, en de heer Bart Tommelein, Minister van Begroting, Financiën en Energie;

die gezamenlijk hun bevoegdheden uitoefenen, zijn overeengekomen wat hierna volgt:

Hoofdstuk I – Algemene bepalingen

Artikel 1. In dit samenwerkingsakkoord wordt verstaan onder :

1° "Partijen": de partijen bij dit akkoord;

2° "aangever": de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die overgaat tot het indienen van een regularisatieaangifte B hetzij in persoon hetzij door een gemachtigde;

3° "Contactpunt": het binnen de Federale Overheidsdienst Financiën opgerichte Contactpunt regularisaties;

4° "Vlaamse Belastingdienst": het agentschap opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004 tot oprichting van het agentschap Vlaamse Belastingdienst

5° "wet van 21 juli 2016": de wet van 21 juli 2016 tot invoering van een permanent systeem inzake fiscale en sociale regularisatie;

6° "decreet van 10 februari 2017": het decreet van 10 februari 2017 houdende een tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie;

7° "federale belastingen" : de belastingen waarvoor een fiscale regularisatie volgens de wet van 21 juli 2016 mogelijk is;

8° "Vlaamse gewestelijke belastingen": de belastingen waarvoor een fiscale

fiscale est possible selon le décret du 10 février 2017;

9° "montants non scindés":

- montants qui doivent exclusivement être soumis à des:
 - impôts fédéraux, pour lesquels l'administration fiscale ne peut plus exercer aucune compétence de perception tel qu'indiqué dans l'article 2,11° de la loi du 21 juillet 2016;

ET

- impôts régionaux flamands pour lesquels soit un recouvrement n'est plus possible, soit, lorsque le montant est relatif à des droits de succession, le délai pour l'introduction de la déclaration de succession est expiré depuis plus de dix ans avant la date à laquelle la déclaration-régularisation B est introduite;

ET pour lesquels le déclarant ne parvient pas à démontrer quelle partie du montant à régulariser est relative à des montants qui doivent être soumis à des impôts fédéraux et quelle partie est relative à des montants qui doivent être soumis à des impôts régionaux flamands.

10° "mandataire": une personne ou une entreprise visées aux articles 2 et 3 de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme;

11° "prélèvements": les prélèvements dus conformément à l'application de la

regularisatie volgens het decreet van 10 februari 2017 mogelijk is;

9° "niet uitsplitsbare bedragen":

- bedragen die uitsluitend moeten worden onderworpen aan:
 - federale belastingen, waarvoor de fiscale administratie geen heffingsbevoegdheid meer kan uitoefenen zoals omschreven in artikel 2,11° van de wet van 21 juli 2016;

EN

- Vlaamse gewestelijke belastingen waarvoor hetzij een invordering niet meer mogelijk is, hetzij, als het bedrag betrekking heeft op erfbelasting, de termijn voor het indienen van een aangifte van nalatenschap verstreken is sedert meer dan tien jaar vóór de datum waarop de regularisatieaangifte B wordt ingediend;

EN waarvoor de aangever niet in staat is om aan te tonen welk gedeelte van het te regulariseren bedrag betrekking heeft op bedragen die onderworpen zijn aan federale belastingen en welk gedeelte betrekking heeft op bedragen die onderworpen zijn aan Vlaamse gewestelijke belastingen.

10° "gemachtigde": een in de artikelen 2 en 3 van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, beoogde persoon of onderneming;

11° "heffingen": de heffingen die verschuldigd zijn ingevolge de

loi du 21 juillet 2016 sur la partie du montant déclarés relatif aux impôts fédéraux et à l'application du décret du 10 février 2017 sur la partie du montant déclarés relatif aux impôts régionaux flamands;

12° "déclaration-régularisation B" : la déclaration de montants non scindés introduite auprès du Point de contact dans le but d'obtenir une attestation-régularisation pour autant que les prélèvements aient été payés;

Art. 2. Cet accord de coopération est uniquement d'application sur les déclarations-régularisation B qui sont introduites au plus tard au 31 décembre 2020 auprès du Point de contact et qui sont relatives à des infractions aux impôts fédéraux et aux impôts régionaux flamands qui sont survenues avant le 1er août 2016.

Chapitre II. – La régularisation fiscale des montants non scindés

Section 1. Service compétent

Art. 3. La question de la régularisation de montants non scindés est introduite au moyen d'une déclaration-régularisation B auprès du Point de contact.

Le Point de contact fournit aussi vite que possible le Service flamand des Impôts une copie des déclarations-régularisation B introduites et des pièces sous-jacentes annexées.

Section 2. Calcul des prélèvements

toepassing van de wet van 21 juli 2016 op het gedeelte van het aangegeven bedrag dat betrekking heeft op federale belastingen en ingevolge de toepassing van het decreet van 10 februari 2017 op het gedeelte van het aangegeven bedrag dat betrekking heeft op Vlaamse gewestelijke belastingen;

12° "regularisatieaangifte B": de aangifte van niet uitsplitsbare bedragen met het oog op het bekomen van regularisatieattesten mits de heffingen worden betaald, en die wordt ingediend bij het Contactpunt;

Art. 2. Dit samenwerkingsakkoord is enkel van toepassing op regularisatieaangiften B die uiterlijk op 31 december 2020 bij het Contactpunt worden ingediend en betrekking hebben op inbreuken op federale belastingen en Vlaamse gewestelijke belastingen die zich hebben voorgedaan vóór 1 augustus 2016.

Hoofdstuk II – De fiscale regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen

Afdeling 1. Bevoegde dienst

Art. 3. De vraag tot fiscale regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen wordt door middel van een regularisatieaangifte B ingediend bij het Contactpunt.

Het Contactpunt bezorgt de Vlaamse Belastingdienst zo spoedig mogelijk een afschrift van de ingediende regularisatieaangiften B en de bijgevoegde onderliggende stukken.

Afdeling 2. Berekening van de heffingen

Art. 4. Afin de déterminer les prélèvements qui sont dus pour les montants non scindés à régulariser, 50 pct. des montants sont estimés relatifs à des montants pour lesquels des impôts fédéraux sont régularisés et 50 pct. sont estimés relatifs à des montants pour lesquels des montants régionaux flamands sont régularisés. Sur ces montants ainsi obtenus sont respectivement appliqués les tarifs fédéraux tels que mentionnés dans les articles 5 et 20 de la loi du 21 juillet 2016 et les tarifs régionaux tels que mentionnés dans 4, du décret du 10 février 2017.

Section 3. Législation applicable

Art. 5. Le Point de contact et le Service flamand des Impôts appliquent chacun respectivement la loi du 21 juillet 2016 et le décret du 10 février 2017 sur la partie du montant déclaré qui leur a été attribuée.

Section 4. La déclaration-régularisation B

Art. 6. § 1er. La déclaration-régularisation B est introduite auprès du Point de contact au moyen d'un formulaire de déclaration qui est mis à disposition par le Point de contact ou le Service flamand des Impôts. Ce formulaire de déclaration mentionne entre autres le nom du déclarant et, dans certains cas, le nom de son mandataire, le montant des montants non scindés à régulariser et la date de dépôt de la déclaration. La déclaration-régularisation B doit également être datée et signée.

La déclaration-régularisation B introduite est accompagnée d'une explication succincte du schéma de

Art. 4. Om de heffingen te bepalen die verschuldigd zijn voor de te regulariseren niet uitsplitsbare bedragen, wordt 50 pct. van de bedragen geacht betrekking te hebben op bedragen waarvoor federale belastingen worden geregulariseerd en 50 pct. op bedragen waarvoor Vlaamse gewestelijke belastingen worden geregulariseerd. Op die aldus bekomen bedragen worden respectievelijk de federale tarieven als vermeld in de artikelen 5 en 20 van de wet van 21 juli 2016 en de gewestelijke tarieven als vermeld in artikel 4, van het decreet van 10 februari 2017 toegepast.

Afdeling 3. Toepasselijke wetgeving

Art. 5. Het Contactpunt en de Vlaamse Belastingdienst passen ieder respectievelijk de wet van 21 juli 2016 en het decreet van 10 februari 2017 toe op het hen toegewezen gedeelte van het aangegeven bedrag.

Afdeling 4. Regularisatieaangifte B

Art. 6. § 1. De regularisatieaangifte B wordt bij het Contactpunt ingediend door middel van een aangifteformulier dat door het Contactpunt of door de Vlaamse Belastingdienst ter beschikking wordt gesteld. Dat aangifteformulier vermeldt onder andere de naam van de aangever en, in voorkomend geval, de naam van zijn gemachtigde, het bedrag van de te regulariseren niet uitsplitsbare bedragen en de datum van indiening van de aangifte. De regularisatieaangifte B moet eveneens gedateerd en ondertekend zijn.

De regularisatieaangifte B wordt ingediend samen met een bondige verklaring van het fraudeschema, de

fraude, de l'ampleur et de l'origine des montants non scindés à régulariser, la période pendant laquelle ceux-ci sont apparus ou auraient dû être soumis à l'impôt ainsi que des comptes financiers qui ont été utilisés pour les montants régularisés.

Le déclarant doit en outre amener la conviction qu'il n'est pas en mesure de faire une distinction entre la partie des montants non scindés relatifs à des montants qui sont en principe soumis à des impôts fédéraux et la partie relative à des montants qui sont en principe soumis à des impôts régionaux flamands.

Si le Point de contact ou le Service flamand des Impôts peut faire une distinction chiffrée des montants déclarés non scindés sur base de la déclaration-régularisation B introduite ou sur base de ses pièces sous-jacentes, alors cette déclaration-régularisation B n'est pas recevable.

§ 2. Les pièces sous-jacentes peuvent être introduites jusqu'à 6 mois après l'introduction de la déclaration-régularisation B. Le Point de contact et le Service flamand des Impôts ont la possibilité d'examiner les pièces sous-jacentes qui ont été envoyées avec la déclaration-régularisation B et qui portent sur les montants non scindés régularisés, afin de vérifier la concordance avec les données dans la déclaration-régularisation B.

Les pièces qui sont produites à l'occasion de la déclaration-régularisation B et qui n'ont rien à voir avec les montants non scindés régularisés, sont considérés comme ne faisant pas partie de la déclaration-régularisation B.

omvang en de oorsprong van de te regulariseren niet uitsplitsbare bedragen, de periode waarin die zijn ontstaan of aan de belasting hadden moeten onderworpen worden evenals de financiële rekeningen die voor de te regulariseren bedragen gebruikt zijn.

De aangever moet tevens de overtuiging bijbrengen dat hij niet in staat is om een opsplitsing te maken tussen het gedeelte van de te regulariseren niet uitsplitsbare bedragen dat betrekking heeft op bedragen die in beginsel onderworpen zijn aan federale belastingen en het gedeelte dat betrekking heeft op bedragen die in beginsel onderworpen zijn aan Vlaamse gewestelijke belastingen.

Als het Contactpunt of de Vlaamse Belastingdienst een cijfermatige opsplitsing van de aangegeven niet uitsplitsbare bedragen kan maken op basis van de ingediende regularisatieaangifte B of op basis van de daarbij horende stukken, dan is deze regularisatieaangifte B niet ontvankelijk.

§ 2. De onderliggende stukken kunnen worden ingediend tot 6 maanden na de indiening van de regularisatieaangifte B. Het Contactpunt en de Vlaamse Belastingdienst hebben de mogelijkheid om de onderliggende stukken die met de regularisatieaangifte B worden meegestuurd en die betrekking hebben op de geregulariseerde niet uitsplitsbare bedragen, na te kijken met het oog op de overeenstemming ervan met de gegevens uit de regularisatieaangifte B.

Stukken die naar aanleiding van een regularisatieaangifte B worden overgelegd en die geen betrekking hebben op de geregulariseerde niet uitsplitsbare bedragen, worden geacht geen deel uit te maken van de regularisatieaangifte B.

§ 3. Le Point de contact fournit au Service flamand des Impôts aussi vite que possible une copie des pièces visées au § 1er et § 2 qui n'ont pas encore été envoyées en exécution de l'article 3, alinéa 2.

Art. 7. Après réception de la déclaration-régularisation B, le Point de contact informe, après concertation préalable avec le Service flamand des Impôts, le déclarant ou son mandataire par écrit de la recevabilité de la déclaration régularisation. La recevabilité est appréciée sur base des règles mentionnées dans l'article 6, § 1er. Simultanément, le montant du prélèvement fédéral dû est communiqué. Le Service flamand des Impôts communique à son tour le prélèvement flamand dû dans un courrier séparé.

Les attestations de régularisation fournies par le Point de contact et le Service flamand des Impôts conformément respectivement à la loi du 21 juillet 2016 et au décret du 10 février 2017, chacun pour la partie du montant non scindé qui lui a été attribuée.

La fourniture des informations à la Cellule de traitement des informations financières instaurée par la loi du 11 janvier 1993 relative à la précaution de l'utilisation du système financier aux fins de blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, est assurée par le Point de contact et par le Service flamand des Impôts, conformément à la loi du 21 juillet 2016 et au décret du 10 février 2017, chacun pour la partie du montant non scindé qui lui a été attribuée.

§ 3. Het Contactpunt bezorgt de Vlaamse Belastingdienst steeds zo spoedig mogelijk een afschrift van de in § 1 en § 2 bedoelde stukken die nog niet zijn toegezonden in uitvoering van artikel 3, tweede lid.

Art. 7. Na ontvangst van de regularisatieaangifte B brengt het Contactpunt, na voorafgaand overleg met de Vlaamse Belastingdienst, de aangever of zijn gemachtigde schriftelijk op de hoogte van de ontvankelijkheid ervan. De ontvankelijkheid wordt beoordeeld op basis van de voorschriften vermeld in artikel 6, § 1. Tegelijkertijd wordt het bedrag van de verschuldigde federale heffing medegedeeld. De Vlaamse Belastingdienst deelt op zijn beurt de verschuldigde Vlaamse heffing mee met een afzonderlijke brief.

De regularisatieattesten worden door het Contactpunt en door de Vlaamse Belastingdienst bezorgd overeenkomstig respectievelijk de wet van 21 juli 2016 en het decreet van 10 februari 2017, ieder voor wat het hen toegewezen gedeelte van het niet uitsplitsbare bedrag betreft.

De informatieverstrekking aan de Cel voor financiële informatieverwerking opgericht door de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, geschiedt door het Contactpunt en door de Vlaamse Belastingdienst, overeenkomstig respectievelijk de wet van 21 juli 2016 en het decreet van 10 februari 2017, ieder voor wat het hem toegewezen gedeelte van het fiscaal niet uitsplitsbare bedrag betreft.

Art. 8. Les déclarations-régularisation B qui sont remises auprès du Point de contact sont numérotées isolément et conservées. Les attestations régularisations remises par le Point de contact pour la partie du montant déclaré relatif aux impôts fédéraux sont également numérotées isolément. De plus, le Point de contact conserve une liste de ces attestations régularisation avec mention du numéro de la déclaration-régularisation B.

Art. 9. Les fonctionnaires et les membres du personnel qui sont actifs au sein du Point de contact sont tenus au secret professionnel visé à l'article 458 du Code pénal.

Ils ne peuvent divulguer les informations recueillies à l'occasion de la déclaration-régularisation B à d'autres services du Service public fédéral Finances.

Les membres du personnel du Service flamand des Impôts qui traitent des déclarations de régularisation sont tenus au secret professionnel mentionné à l'article 3.19.0.0.2 du "Vlaamse Codex fiscaliteit" du 13 décembre 2013.

Section 4. Conséquences de la régularisation - immunité

Art. 10. Dans le cas où il s'agit d'une déclaration-régularisation B, conformément aux dispositions du présent chapitre, le paiement définitif, sans aucune réserve, des prélèvements déterminés à l'article 7, a pour conséquence que les montants régularisés ne sont plus soumis ou ne

Art. 8. De regularisatieaangiften B die bij het Contactpunt worden verricht, worden apart genummerd en bijgehouden. De door het Contactpunt uitgereikte regularisatieattesten voor het gedeelte van het aangegeven bedrag dat betrekking heeft op federale belastingen worden eveneens apart genummerd. Het Contactpunt houdt bovendien een lijst bij van deze regularisatieattesten met vermelding van het nummer van de regularisatieaangifte B.

Art. 9. De ambtenaren en personeelsleden die actief zijn binnen het Contactpunt zijn gehouden tot het beroepsgeheim bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek.

Zij mogen de naar aanleiding van de regularisatieaangifte B verkregen inlichtingen bovendien niet bekend maken aan de andere diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën.

De personeelsleden van de Vlaamse Belastingdienst die regularisatieaangiften behandelen zijn gehouden tot het beroepsgeheim vermeld in artikel 3.19.0.0.2 van de Vlaamse Codex fiscaliteit van 13 december 2013.

Afdeling 4. Gevolgen van de regularisatie - immunititeit

Art. 10. In geval van een regularisatieaangifte B conform de bepalingen van dit hoofdstuk, heeft de definitieve, zonder enig voorbehoud uitgevoerde betaling van de overeenkomstig artikel 7 bepaalde heffingen tot gevolg dat de geregulariseerde bedragen niet meer

peuvent plus être soumis respectivement à des impôts fédéraux ou des impôts régionaux flamands, en ce compris les accroissements d'impôts et les intérêts de retards.

Art. 11. Les investigations et les sanctions administratives conséquentes décrites dans la loi du 21 juillet 2016 et le décret du 10 février 2017 offertes pour conclure une déclaration-régularisation B, sont appréciées par le Point de contact et le Service flamand des Impôts, chacun pour la partie du montant déclaré non scindé qui lui a été attribuée, conformément à la loi et au décret précité.

Ni la déclaration-régularisation B, ni le paiement des prélèvements, ni les attestations régularisation, ne produisent d'effets sur les infractions, enquêtes et sanctions pénales décrites dans la loi du 21 juillet 2016 et le décret du 10 février 2017.

Ni la déclaration-régularisation B, ni le paiement des prélèvements ni les attestations régularisation, mentionné à l'article 7 ne produisent d'effets si une déclaration-régularisation B a déjà été introduite par le passé en application du présent accord par le même déclarant.

Art. 12. La déclaration-régularisation B, le paiement subséquent des prélèvements dus et les attestations visées à l'article 7 ne peuvent être utilisés comme indice ou indication pour effectuer des enquêtes ou des contrôles de nature fiscale, pour déclarer de possibles infractions fiscales ou pour échanger des renseignements, sauf en ce qui concerne la détermination:

onderworpen zijn of kunnen worden aan de respectievelijke federale belastingen of Vlaamse gewestelijke belastingen, met inbegrip van belastingverhogingen en nalatigheidsinteressen.

Art. 11. De gevolgen van de in de wet van 21 juli 2016 en het decreet van 10 februari 2017 omschreven onderzoeken en administratieve sancties voor de mogelijkheid tot het afhandelen van een regularisatieaangifte B, worden door de Vlaamse Belastingdienst en het Contactpunt beoordeeld ieder voor wat het hen toegewezen gedeelte van het aangegeven bedrag betreft, overeenkomstig de in de genoemde wet en in het genoemde decreet omschreven gevolgen.

Noch de regularisatieaangifte B, noch de betaling van de heffingen, noch de regularisatieattesten hebben uitwerking wat de in de wet van 21 juli 2016 en het decreet van 10 februari 2017 omschreven voorafgaande misdrijven, onderzoeken en strafrechtelijke sancties betreft.

Noch de regularisatieaangifte B, noch de betaling van de heffingen, noch de regularisatieattesten, vermeld in artikel 7 hebben uitwerking als voor dezelfde aangever in het verleden al een regularisatieaangifte B bij toepassing van dit akkoord is ingediend

Art. 12. De regularisatieaangifte B, de daaropvolgende betaling van de verschuldigde heffingen en de attesten bedoeld in artikel 7 kunnen niet als indicie of aanwijzing worden aangewend om fiscale onderzoeks- of controleverrichtingen uit te voeren, om mogelijke inbreuken op de belastingwetgeving te melden of om

- du prélèvement dû en raison de la déclaration régularisation et le montant des montants régularisés non scindés;
- des impôts autres que ceux mentionnés dans l'article 1er, 7° et 8°.

inlichtingen uit te wisselen, behalve met betrekking tot de vaststelling van:

- de ingevolge de aangifte verschuldigde heffing en het bedrag van de geregulariseerde niet uitsplitsbare bedragen;
- belastingen andere dan deze vermeld in het artikel 1, 7° en 8°.

Art. 13. Les dispositions de la loi du 21 juillet 2016 et du décret du 10 février 2017 relatives à la dispense de poursuite judiciaire et la dispense de sanction pour des infractions mentionnées dans cette loi et dans ce décret sont d'application, à chaque fois pour en ce qui concerne la partie non scindée attribuée respectivement au Point de contact et au Service flamand des Impôts.

Art. 13. De bepalingen van de wet van 21 juli 2016 en het decreet van 10 februari 2017 betreffende de vrijstelling van strafvervolging en de vrijstelling van straf voor de misdrijven vermeld in deze wet en in dit decreet zijn van toepassing, telkens voor wat het gedeelte van het aangegeven niet uitsplitsbare bedrag betreft, dat respectievelijk aan het Contactpunt en de Vlaamse Belastingdienst werd toegewezen.

Art. 14. Les membres du Point de contact, ses membres du personnel, ainsi que les autres fonctionnaires qui y sont détachés et les membres du personnel du Service flamand des Impôts qui traitent des déclarations de régularisation, n'ont aucune obligation de communication telle que visée à l'article 29 du Code d'instruction criminelle.

Art. 14. De leden van het Contactpunt, zijn personeelsleden, alsook de andere ambtenaren die bij hem gedetacheerd zijn en de personeelsleden van de Vlaamse Belastingdienst die regularisatieaangiften behandelen, hebben geen mededelingsplicht zoals bedoeld in artikel 29 van het Wetboek van strafvordering.

Chapitre III – Dispositions finales

Art. 15. Le présent accord de coopération est conclu pour une durée indéterminée et cessera de produire des effets aussi tôt que les déclarations régularisation B introduites au plus tard le 31 décembre 2020 sont traitées.

Hoofdstuk III– Slotbepalingen

Art. 15. Dit samenwerkingsakkoord wordt gesloten voor onbepaalde duur en houdt op uitwerking te hebben van zodra alle regularisatieaangiften B die ten laatste op 31 december 2020 zijn ingediend, zijn verwerkt.

Art. 16. Le présent accord de coopération est publié au Moniteur belge simultanément avec les différents actes d'approbation par le Service Public Fédéral de la Chancellerie du Premier Ministre, à la demande de la Partie à laquelle le législateur a donné en dernier son approbation à l'accord. Les Parties prendront immédiatement les initiatives requises en ce qui concerne les actes d'approbation.

Le présent accord entre en vigueur le jour qui suit la publication au Moniteur belge de l'accord de coopération et des actes d'approbation.

Art. 17. Les contestations en matière d'interprétation et d'exécution du présent accord de coopération sont jugés par une Commission composée d'une part de représentants du SPF Finances et d'autre part de représentants du Service flamand des Impôts.

Cette Commission va, après la concertation mentionnée dans l'article 7 du présent accord de coopération, se prononcer sur les différences de point de vue entre le point de contact d'une part et le Service flamand des Impôts d'autre part quant à la recevabilité des demandes de régularisation fiscale des montants non scindés.

La présidence de cette Commission est assurée alternativement par un représentant du SPF Finances ou un représentant du Service flamand des Impôts.

La Commission peut être convoquée soit à la demande du SPF Finances soit à la demande du Service flamand des impôts.

Art. 16. Dit samenwerkingsakkoord wordt tegelijkertijd met de verschillende instemmingsakten gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad door de Federale Overheidsdienst Kanselarij van de Eerste Minister, op aanvraag van de Partij waarvan de wetgever als laatste zijn instemming met het akkoord heeft gegeven. De Partijen zullen onverwijld het initiatief nemen voor de instemmingsakten.

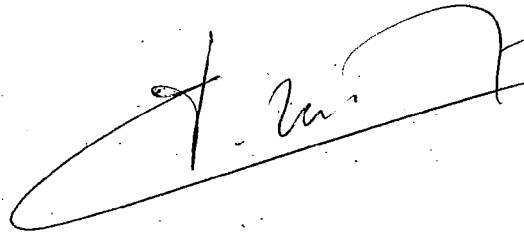
Het akkoord treedt in werking op de dag die volgt op de publicatie in het Belgisch Staatsblad van het samenwerkingsakkoord en de instemmingsakten.

Art. 17. Betwistingen inzake de interpretatie en de uitvoering van dit samenwerkingsakkoord worden beoordeeld door een Commissie samengesteld uit vertegenwoordigers van de FOD Financiën enerzijds en vertegenwoordigers van de Vlaamse Belastingdienst anderzijds.

Deze Commissie zal na het overleg vermeld in artikel 7 van dit samenwerkingsakkoord oordelen over verschillen in zienswijze tussen het Contactpunt enerzijds en de Vlaamse Belastingdienst anderzijds bij de ontvankelijkheid van de aanvragen tot fiscale regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen.

Het voorzitterschap van deze Commissie wordt per samenkomst afwisselend waargenomen door een vertegenwoordiger van de FOD Financiën of de Vlaamse Belastingdienst.

De Commissie kan worden samengeroepen hetzij op verzoek van de FOD Financiën, hetzij op verzoek van de Vlaamse Belastingdienst.

Johan VAN OVERTVELDT

Pour la Région Flamande:

Le Ministre-président du Gouvernement
Flamand

Voor het Vlaamse Gewest:

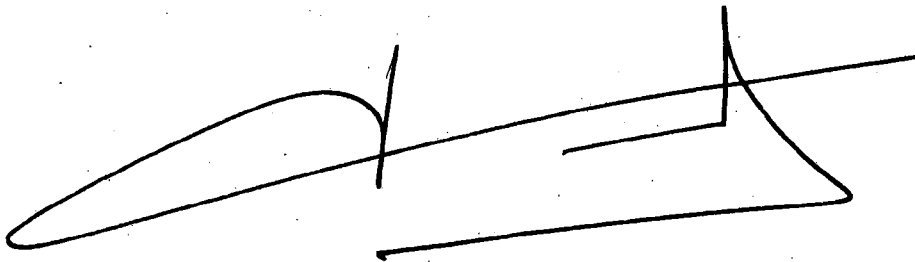
De Minister-president van de Vlaamse
Regering

Geert BOURGEOIS

Le Ministre Flamand de l'Energie, du
Budget et des Finances

De Vlaamse Minister van Begroting,
Financiën en Energie

Bart TOMMELEIN

09 MEI 2017
Fait à Bruxelles, le en deux
exemplaires originaux

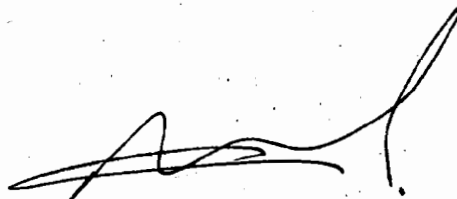
09 MEI 2017 2
Gedaan te Brussel, o originele exemplaren

Pour l'Etat fédéral:

Le Premier Ministre

Voor de Federale Overheid:

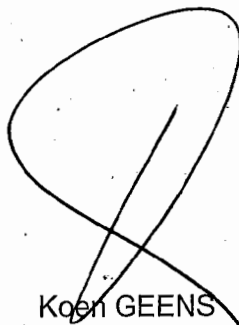
De Eerste Minister

Charles MICHEL

Le Ministre de la Justice,

De Minister van Justitie,

Koen GEENS

Le Ministre des Finances et de la Lutte
contre la fraude fiscale

De Minister van Financiën, belast met
de Bestrijding van de fiscale fraude